

12.7.2010

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: John Ashford, brit állampolgár által benyújtott 1119/2008. számú petíció a fizetéseképtelenségről szóló portugál jogszabályoknak az EU kereskedelmi szabályaival való összeegyeztethetlenségéről

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója a fizetéseképtelenségről szóló portugál jogszabályokat említi, amelyek értelmében az adminisztratív csődbiztos felmondhatja a fizetéseképtelenséggel kapcsolatos eljárásokat megelőző két évben kötött szerződéseket. A petíció benyújtója rámutat, hogy ezek a viszonyok különösen a külföldi beruházók határokon átnyúló üzleti tevékenységei kapcsán okoznak nehézségeket, és mivel úgy véli, hogy a portugál törvény összeegyeztethetetlen az EU kereskedelmi szabályaival, arra kéri az Európai Parlamentet, hogy foglalkozzon az ügygel.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2009. január 26. Tájékoztatás kérése a Bizottságtól (az eljárási szabályzat 202. cikkének (6) bekezdése szerint) megtörtént.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2009. szeptember 25.

„A petíció benyújtója a fizetéseképtelenségről szóló portugál jogszabályokat említi, amelyek értelmében az adminisztratív csődbiztos felmondhatja a fizetéseképtelenséggel kapcsolatos eljárásokat megelőző két évben kötött szerződéseket.

Az Európai Bizottság ilyen esetben nem tehet semmilyen intézkedést. Az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Unióról szóló szerződés értelmében az Európai Bizottság

nem rendelkezik semmilyen általános hatáskörrel, amelynek alapján beavatkozhatna olyan ügyekben, amelyek nem állnak összefüggésben az Európai Unió jogával.

A petíció benyújtója által nyújtott tájékoztatás alapján a Bizottság megállapítja, hogy az ügy a nemzeti anyagi jogot érinti.”

4. A Bizottságtól kapott válasz: 2010. július 12.

A petíció benyújtója azt panaszolja, hogy a Bizottság válasza nem indokolja, milyen alapon vélik úgy, hogy az ügy nem áll összefüggésben az Európai Unió jogával, miközben nem méltányos a csődeljárás során a portugál anyagi törvényre hagyatkozni.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében a Közösség nem rendelkezik általános beavatkozási hatáskörrel az általános igazságszolgáltatáshoz és az igazságszolgáltatási rendszer elégtelen működéséhez kapcsolódó egyéni ügyekben, valamint a petícióban felvázoltakhoz hasonló egyedi esetekben, kivéve ha az európai jog megsértéséről van szó.

A jelenlegi uniós jogszabályok szerint nincsenek olyan európai szabályok, amelyek a visszakövetelési záradékok jogi feltételeire, illetve fizetéseképtelenségi eljárások során a tanúvallomások használatára vonatkoznak. Ezek anyagi kérdések, és a fizetéseképtelenségi eljárások során az eljárás részletei a tagállamok jogkörébe tartoznak. Ezért ezeket a nemzeti jog szabályozza.

Létezik egy tanácsi rendelet (1346/1000/EK), amely a fizetéseképtelenségi eljárásokat szabályozza, nemzetközi magánjogi szabályokat teremtve a határokon átnyúló fizetéseképtelenségi eljárásokra. A rendelet közös rendszert biztosít a különböző fizetéseképtelenségi eljárások összeegyeztethetősége érdekében. A rendelet 39. cikkének értelmében bármely hitelezőnek, akinek szokásos tartózkodási helye az EU-ban van, az EU-ban folyamatban lévő és az adós eszközeit érintő minden egyes fizetéseképtelenségi eljárásban jogában áll bejelenteni követeléseit. Az eljárások során azonban a nemzeti jogot, azaz az eljárást megindító tagállam fizetéseképtelenséggel kapcsolatos jogszabályait vagy az ingatlan székhelye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni. A 4. cikk szerint különösen a követelések benyújtásának, ellenőrzésének és elfogadásának szabályait, a követelések rangsorolását, a hitelezők jogait és a jogi aktusok semmisségét az eljárást megindító tagállam nemzeti joga határozza meg.

A petíció benyújtója által szolgáltatott további információ alapján ezért nem állapítható meg a 1346/1000/EK tanácsi rendelet megsértése.

Nem világos továbbá, hogy miért vonatkozna erre az esetre az EUMSZ. 63. cikke (korábbi 56. cikk), amely tiltja a tőke szabad áramlásának bármilyen korlátozását. Nincs is uniós jogszabály, amely a magántulajdon vásárlására vonatkozna, az időben megosztott használatot kivéve (94/47/EK irányelv). Az ingatlanokkal kapcsolatos kérdéseket a vonatkozó nemzeti jog fényében kell vizsgálni. Az egyedi esetekkel a nemzeti hatóságok és bíróságok foglalkoznak.

Továbbá ha a petíció benyújtója az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről

szóló európai egyezmény alapján jogorvoslatot szeretne kérni, akkor közvetlenül az Emberi Jogok Európai Bíróságához kell fordulnia. A Bíróság előtt azonban csak akkor indíthat eljárást, ha már az összes nemzeti jogorvoslati lehetőséget kimerítette a joghatósággal rendelkező országban, a nemzeti határozat véglegessé válását követő hat hónapon belül.

Az uniós jog megsértésének hiányában a Bizottságnak nem áll jogában fellépni ebben az ügyben.